

**Questiones spiritualis [con]uiuij delicias preferentes,
super euangelijs tam de te[m]pore [quam] de sanctis**

Johannes <de Turrecremata>

Lyon, 18. Jan. 1509

D[omi]nica s[e]c[un]da post oct[auas] epiphanie.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70506](#)

Dñica scđa post oct. epiphanie. Fo. xlj.

duplet opinio, vna est fm hiero,
et angustiu in prologo. et in glo-
sa. qd ipse fuerit iohannes euage-
lista. Alia est opinio victorini.
crisostomi. et origen. qd no fuerit
iohannes euagelista s3 ali? Pro-
bat hoc victorinus sic. Cum vir-
ginitas sit in carne corruptibili
in corruptionis perpetua medi-
tatio. no est credētu qd iohannes
cum de virginitate testimoniu
perhibeat vncq in nuptiis cōsen-
serit. Sed ad hoc dicit albert?
magnus super iohane. qd absq
dubio celebrior opinio est qd iste
sponsus fuerit iohannes euageli-
sta. et qd sponsa fuit vna de virgi-
nib? deo p̄scrata que postea cū
matre iesu permāferit. ¶ Et ad
argumentū victorini rñdet sic qd
est incorruptio fm mentē. et in-
corruptio fm corpus. et incorru-
ptio fm vtrūq. Virginitas autē
que quidē radice habet in men-
te et ramos in corpore. vt dicit
ambrosius. primo et p̄ncipaliter
meditatione habet in mente. In
corruptionis aut corporis me-
ditatio pro diuersitate tēporis
est diuersa. qd no reuelato tem-
pore grē qd quis incorruptio cor-
poris desideret tamen cōmittit
dispēsalioni diuine. Sic etiam
beata virgo fuit. eo qd tūc matri-
moniu fructificabat gratie divi-
ne. qd cum ppagatione seminis
fiebat etiā ppagatio religiōis.
Tēpore aut reuelate gratie in-
corruptio corporis tenebat in
corporis itegritate et sanctitate.

quod autem verbo castitatis fie-
bat etiam ad gētes ppagatio re-
ligionis. et qd matrimoniu ante
legem et castitas tēpore gratie
deo fructificabat. matrimoniu
abrahe no p̄fertur celibatui io-
hānis: quia castitatē quaz iohā-
nes exhibebat corpore. Abrahā
habuit in habitu et mēte. et talis
incorruptiōis meditatio est vir-
ginitas vbi incorruptio corporis
in mēte et incorruptio corporis
in habitu mētis qd quis non sit in
corpore. Et qd dicit victorinus
qd no cōsensit iohannes in corru-
ptionē corporis. intelligendum
est de illa corruptione que vio-
lat habitū p̄tinētie in mente.



Omnisca
secūda legit
euangelium.
Cum descen-
disset iesus d
mōte tē. mat
thei. viii. In
quo narrat̄ duo miracula. Unū
de sanatiōe leprosi. Aliud de ser-
uo cēturiōis. Circa qd possunt
disputari sequētes questiones.
Circa primū queritur. vtrum
cōueniens fuit qd xp̄s leprosum
tangēdo sanaret. ¶ Scđo. vtrū
fit verum qd iste leprosus ideo
postq fuit sanatus iussus est ire
ad sacerdotē ad significandū qd
mūdatus a lepra peccati per co-
tritionē teneatur se ostēdere sa-
cerdoti per p̄fessionē. ¶ Tertio
querit. vtrum in xp̄o cadit admi-

f

Domínica scđa post oct. epiphanie.

ratio. Quarto. vruz verū fuit
q̄ non sit inuenta tanta fides in
israel q̄ta in centurione.

cem ad prestāda remedia. Ad
rōnes in oppositū. Ad primaz
rūdef q̄ no erat phibitū in lege
tangere leprosum ei lq ex tactu
suo poterat curare sicut helyas
t helyeus nō fecerūt ptra legē
tāngēdo mortuū ad refus citadū
vt habet. iij. Reg. xvij. z. iiiij. Re
guz. iiij. Et ita xps no fecit ptra
legē. Ad scđam rūdef. negādo
pniam: t ratio est. qr l solo ver
bo curare potuit. apposuit ta
men manū ratione dicta.



D primaz
q̄stionez qua
querif. vruz
cōueniēs fuit
q̄ xps lepro
sum tangēdo
sanaret. sic p
ceditur. t videſ q̄ no. Primo
sic. Xps ait matth. v. Nō veni le
gem aut prophetas soluere. sed le
ge phibebat tangere leprosum
ergo incōueniēter tangēdo sa
nauit. Scđo sic. xps faciebat
miracula virtute diuina cuius
ppriū est subito operari t perfi
cere. ergo nō debuit eum sanare
extendēdo manū t tangēdo eū.
In oppositū est euangelium.
Rūdeo dicendū sub ista con
clusione q̄ cōueniēter xps sanā
do leprosum tetigit eum. Hac
inter alias ratione. (vt habetur
z. par. q. 4.4. ar. 3. ad scđ.) quia
xps venerat saluare mundū nō
solū diuina virtute sed etiā per
misteriū incarnationis ipsi. et
ideo frequēter in sanatione in
firmoz nō solū potestate diuina
vrebak curādo per modū impe
pertinēs apponendo. Unde sup
illud Lu. iij. Singulis manus
imponēs oēs curabat. dicit Li
rill. quis em de? potuisset oēs
verbo pellere morbos. tāgit tū
eos ostēdēs ppriā carnē effica-



D secūda
q̄stionez qua
querif. vruz
fit verum q̄
iste leprosus
postq̄ fuit sa
natus. iō mis
dus q̄ mūdar a lepra peccati
cōtritionē adhuc teneat se offe
dere sacerdoti p cōfessionē pec
ator. sic pcedif. t videſ q̄ no.
qr si sic videref q̄ pfectio a deo
nō esset instituta sed solū ab ho
mine. Jacobi. v. Lōfitemini al
terutu pcta vestra. ergo nō fuit
verū illud. Scđo. Ut tangit
4. sen. vi. 11. q. 3. ar. 1. q. 1. et. q. 5.
ad scđm. Sic. Lulpa remittit p
gratiae infusionē q̄ daf in p̄trit
ne. Unū sup illō ps. Sacrificiū
deo spūs ptribulatus. dicit glo.
Lōtritio cordis est sacrificiū
solūtū pcta. ergo nō est necel
saria pfectio. Tertio sic. aliq
bus remissum est p̄tm fine h̄ q

Dñica scđa post oct. epiphane. Fo. clij.

legatur p̄fessi sicut ptz de petro
et maria magdalena. et de paulo
sed nō est minoris efficacie gr̄a
remittēs pctm nūc q̄ tūc fuit. ḡ
nec mīc est de necessitate q̄ hō a
ptō mūdar p̄ attritionē p̄fiteat
sacerdoti. ¶ In oppositū est di-
ctū doctoz exponētū hoc euan-
gelii ut sanc. tho. et maḡr nico-
laus de lyra. ¶ R̄sideo dicendū
sub ista p̄clusione. q̄ verū est qd̄
doctores illi dicit. Pro cui⁹ ple-
niori noticia est notandū q̄ pas-
sio xp̄i sine cui⁹ vtute nec actua-
le nec originale pctm dimittit i
nobis op̄af p̄ sacramētoꝝ susce-
ptionē q̄ et ipsa efficaciā habēt.
Et ideo ad culpe remissionē et
actualis et originalis regrif sa-
cramēta ecclie yl' actu suscep̄tū
vel saltē voto q̄n articul⁹ neces-
sitatis nō p̄cept⁹ ip̄m excludit.
Illa aut̄ sacramēta q̄ ordinatur
p̄tra culpā cū qua sal⁹ esse nō po-
test sunt de necessitate salutis. et
ideo sicut baptisimus quo deleſ
originale pctm est de necessita-
te salutis. ita et penitētie sacra-
mentū. Sicut aut̄ alijs p̄ hoc q̄
baptismū petit se ministris ec-
clesie subiit ad quos p̄tinet di-
spēlatio sacramēti. ita etiā p̄ b
q̄ p̄fiteat pctm suū se ministro ec-
clesie subiicit. vt p̄ hoc sacramē-
tuꝝ penitētie ab eo dispēlatū re-
missionē p̄sequat q̄ agruū reme-
diū adhibere nō p̄t nisi pctm co-
gnoscat q̄d fit p̄ pfessione peccā-
tis. et ideo pfessio est de necessi-
tate salutis eius q̄ in pctm actus

le mortale cecidit. ¶ Ad ratios
nes in oppositū. ¶ Ad primā re-
spōdetur negādo minorē. Dicis
mus em̄ q̄ p̄ceptū de cōfessione
nō est ab hoie institutū q̄uis sit
a Jacobo p̄mulgatuꝝ. sed a deo
institutionē habuit. quis ei⁹ ex
pressa institutio nō legat tñ que
dam p̄figuratio ipsius inuenit
sicut hic in hoc q̄ leprosum mis-
datū misit ad sacerdotes. q̄ q̄
uis nō esset noui testamēti sa-
cerdotes. tñ in eis noui testamē-
ti sacerdotiū significabat. ¶ Ad
scđam r̄sideret negādo p̄fiam. et ra-
tio est. qm̄ ad gratie infusionem
p̄sequendā ordinata sunt gr̄e sa-
cramēta. ante quoz susceptionē
vel actu vel p̄posito alijs gr̄az
nō conseqtur. sicut ptz in baptis-
mo. Et similiter est de pfessione
sine qua actu vel p̄posito culpa
nō remittit. Unde vt dicit alber-
tus magnus in. iiiij. D̄cs tres pe-
nitentie partes p̄iunctim opera-
tur circa pctm. sed nō oportet q̄
assint in actu sed vnaꝝ vel duas
sufficit esse in actu et aliam vel
alias esse in proposito. ¶ Ad ter-
tiam r̄sideretur negādo cōsequen-
tiā. et ratio est duplex. Prima q̄
lz non legatur confessio petri et
magdalene. tamen confessi cre-
duntur. Multa enim facta sunt
que scripta non sunt. sicut innui-
tur in fine iohānis. Secūda ras-
tio. quia xp̄s habet potestatem
excellētie in sacramētis. unde
sine his que ad sacramētū per-
tinet p̄t rem sacramēti p̄ferre.

f 4

Dñica secunda post oct. epiphanie.

V tertiaz



questionem q̄ circa secundū miraculū q̄rit (3. pte. q. 15. ar. 8.) utrū in christo fuit ad miratio. sic pcedif. Et videf q̄ nō potuit in eo esse. C Primo sic Admiratio sicut colligif primo meta. nō est nisi ignorantis. s̄ in xp̄o nō fuit aliqua ignorantia q̄ venit illuminare his qui in tenebris et in umbra mortis sedēt. ergo nō fuit i eo admiratio. C Secundo sic. Dicit aristotiles. iiii. ethicor. q̄ magnanīm nō est ad miratiūus. s̄ xp̄s fuit magnanīmus. ergo in xp̄o non fuit admiratio. C Tertio. null' admiratur de eo qd ipse facere pot. sed xp̄s facere potuit q̄cqd magnū erat in reb'. ergo videf q̄ de nullo ad mirabaf. C In oppositū est enā gelū presens. C Rideo dicēdū sub certis pclusionib. Prima q̄ in christo nō potuit esse admiratio q̄tuz ad sciam dñinā que est eterna. Probaf pclusio. Admiratio pprie est de nouo aliq̄ insolito. in xp̄o aut nō poterat esse aliqd nouuz et insolitū q̄tū ad scientiā diuinaz q̄ nihil cognoscit de nouo. C Secda pclusio. in christo nō potuit esse admiratio q̄tum ad sciam humana qua cognoscit res in verbo. Patet conclusio. Quia aia christi ab instātiō concepcionis cognovit omnia

in verbo que cognoscit verbum scientiā visionis et hec sunt oia que habēt esse sūm quāq̄ differētiā tpiis. cuiusmodi sunt p̄sentia p̄terita et futura ergo. C Tertia p̄clusio. in xp̄o non potuit esse admiratio sūm sciam q̄ cognoscit res p̄ species iditas. Pz conclusio. Quoniam aia christi ab hora cōceptionis fuit pfecta habitiō oīm scientiarum. C Quarta p̄clusio. Admiratio potuit esse in christo et fuit s̄ scientiā experimētale. Pz conclusio. Qz sūm hanc potuit aliqd nouum insolitum videre et cognoscere sūm qd poterant quotidie aliqua nona occurtere. C Ad rōnes in oppositū. C Ad primā rūdetur. negando consequentiam. Et rō est q̄ l̄ xp̄s nihil ignoraret. potuit tamen de nouo aliquid occurrere experimentali eius sciētē et quo admiratio causaret. C Ad secundāz respondetur negando consequentiam. Et ratio est. q̄ christus admirabatur de fide cō turionis. non ea ratione q̄ esset magna q̄tum ad ipsum. s̄ quia erat magna q̄tū ad alios. C Ad tertiam respondetur negando cō sequentiam. Et ratio est. quia licet christus poterat facere omnia sūm virtutem diuinitatis sūm quam admiratio in eo non erat. scientie tamen eius humane experimentali potest aliquid non ui occurtere de quo potuit causari in eo admiratio sicut dictum est.

Dñica tertia post oct. epiphanie. Fo. Elsij.



D quartā

q̄stionem qua
querit. vtrū
firverū q̄ xps
nō inuenit tā
tam fidem in

israel sicut in
centurione. sic pcedif. rvidetur
q̄ non. ¶ Primo. qr in abraham
isaac et iacob maior fides fuit.
erat. &c. ¶ Secundo arguit de bea
tissimavirgine maria. Lui dictu
est. Beata que credidisti qm̄ per
ficientes in te que dicta sunt ti
bī a dño. Luce. 1. ¶ Tertio idem
arguitur de apostolis. qui dicun
tur primitias spiritus habuisse.

¶ In opositū est euangeliū pre
sens. ¶ Rūdeo dicendū iuxta al
bertū super mattheū. Qd fides
dicitur magna dupliciter. scilz
intensue et facilitate credendi.
Intensue possibile fuit q̄ maior
fides fuit i multis iudeis fz sta
tum etiaz pñtez. ¶ Sed quo ad
facilitate credēdi nō inuenit tā
tam. qr iudei qui crediderūt per
miracula inducti sunt et edocci
per scripturas crediderunt. Iste
autem nō. ¶ Ad rationes in op
positum dicendū. ¶ Ad primas
respōdetur q̄ non loquebaf xps
de illo priore israel in quo pro
phete et patriarche fuerūt. Un
de beda in omelia dicit sic. Non
inueni tantam fidē in israel. nō
in illo priore israel in quo nomi
nati sunt pphete et iusti. sed si
gnificat fidē illiv̄ supple isrgel.

hoc est super oēs qui tunc fue
runt tribus israel. et nō super il
lumi qui ab initio fuit israel. nec
super eos qui postea pphete et
iusti inuenti sunt in israel. Et p
hoc p̄ respōsio ad arguēta de
beatavirgine et de apostolis qui
super oēs alios iusti et sancti in
uenti sunt in israel. Vel dicēdū
vt dicit albertus q̄ cum xps di
xit. Non inueni tantam fidem in
israel. nō includit illos qbus lo
quebatur sed alios de israel.



D minica
tertia est euā
gelii. In illo
tēpore. Ascē
dente iesu in
naūiculā &c.
Matth. viij.

Lirca quod veniūt disputāde se
quētes q̄stiones. ¶ Primo vtrū
ecclesia vniuersalī iuxta glo
sam per nauiculā designata tem
pestate alicui⁹ tribulatiōis quā
doq̄ ita concutietur ut naufrag
ium patiatur. ¶ Secundo. vtrū
fuit verum q̄ mare et venti obe
dierunt christo.



D primas
q̄stionez qua
querit. vtrū
vniuersal ec
clesia iuxta
glosam euan
gelij per nau
culam designata quādoq̄ tem
pestate tribulationis ita concu
tietur ut naufragij patiatur. Et

f iii